

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I EMPRESA

3113 *Ordre ECE/228/2019, de 28 de febrer, sobre comptes de pagament bàsics, procediment de trasllat de comptes de pagament i requisits dels llocs web de comparació.*

El Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, de comptes de pagament bàsics, trasllat de comptes de pagament i comparabilitat de comissions (el Reial decret llei) transposa al nostre ordenament jurídic el contingut de la Directiva 2014/92/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la comparabilitat de les comissions connexes als comptes de pagament, el trasllat de comptes de pagament i l'accés a comptes de pagament bàsics.

D'acord amb el que preveu el Reial decret llei, el capítol I d'aquesta Ordre estableix que la regulació sobre els serveis, comissions màximes, publicitat i informació dels comptes de pagament bàsics és aplicable únicament a les entitats de crèdit. No obstant això, podria ser convenient que en el futur s'avaluï l'ús realitzat pels consumidors dels comptes de pagament bàsics i la conveniència d'estendre l'obligació de prestar el servei esmentat a un altre tipus de proveïdors de serveis de pagament diferents de les entitats de crèdit, sempre que puguin prestar els serveis de pagament que exigeix la Directiva 2014/92/UE. Amb aquesta finalitat, aquesta Ordre preveu l'elaboració d'un informe en el termini de 12 mesos. D'altra banda, s'estableix que la regulació sobre el trasllat de comptes de pagament és aplicable als proveïdors de serveis de pagament i que la relativa als requisits addicionals dels llocs web de comparació és aplicable a qualsevol persona física o jurídica que estableixi un lloc web que permeti comparar les comissions que apliquen els proveïdors de serveis de pagament.

L'Ordre comprèn diverses qüestions que regula el Reial decret llei que requereixen l'aprovació d'una ordre ministerial per aconseguir una operativitat completa del sistema dissenyat en el Reial decret llei. En particular, el Reial decret llei conté quatre habilitacions que recullen els articles 9.2, 10.1, 13.6 i 19.2.h), perquè la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa completi la regulació que inclou el Reial decret llei.

La primera de les qüestions, el contingut de la qual s'inclou en el capítol II d'aquesta Ordre, és l'establiment de la comissió màxima que les entitats poden cobrar pels serveis que inclou el contracte de compte de pagament bàsic, a partir dels criteris que estableix l'article 9.3 del Reial decret llei. Els principals serveis els regula l'article 8.1 del Reial decret llei. La seva terminologia i definició s'han d'adaptar al que preveu la llista de serveis més representatius associats a un compte de pagament publicat en el lloc web del Banc d'Espanya.

En l'establiment de la comissió màxima a cobrar al client, la política pública es configura amb dos nivells en funció del col·lectiu al qual s'apliqui. Un primer nivell és el de comissió ordinària, que s'estableix amb caràcter general per a aquelles persones que compleixin els requisits per tenir dret d'accés a l'obertura d'un compte de pagament bàsic, que preveu l'article 3 del Reial decret llei, i no estiguin en cap de les circumstàncies de denegació de l'article 4 de la norma esmentada.

L'import concret s'ha construït seguint els criteris que fixa l'article 9.3 del Reial decret llei, tenint en compte a més les modes de les comissions que les entitats de crèdit comuniquen al Banc d'Espanya per a productes similars, tot això incloent-hi un nombre suficient d'operacions de transferències o càrrecs domiciliats dins de la Unió Europea per cobrir els fins personals del consumidor, atès el comportament actual dels consumidors i la pràctica habitual. Així mateix, s'ha tingut en consideració en el càlcul que les comissions esmentades han de ser raonables, de conformitat amb el que estableix l'article 9.3 esmentat.

Paral·lelament, l'article 9.4 del Reial decret llei estableix un segon nivell de comissió, de caràcter més avantatjós que l'anterior, per a aquell col·lectiu de persones en situació de vulnerabilitat o risc d'exclusió financera. De conformitat amb aquest precepte, els criteris per a la determinació d'aquest col·lectiu no es poden plasmar en una ordre ministerial, sinó en una norma amb rang de reial decret que ha d'aprovar el Govern.

Aquest mateix capítol fa referència a les mesures que les entitats han d'aplicar per donar a conèixer a clients potencials els comptes de pagament bàsics, els serveis prestats i les comissions, elements importants amb vista a facilitar la difusió del coneixement dels comptes esmentats.

La tercera de les qüestions que l'Ordre comprèn en el seu capítol III és la descripció de les regles i els procediments que els proveïdors de serveis de pagament han de seguir en el procés d'execució del servei de trasllat de comptes. Aquest trasllat ha de tenir caràcter gratuït per al client.

En el capítol IV s'inclouen també els requisits addicionals que han de complir els llocs web de comparació de comptes de pagament amb la finalitat d'assolir un nivell d'independència, objectivitat i transparència adequats, de conformitat amb el que preveu l'article 19.2 del Reial decret llei.

El text també inclou quatre disposicions addicionals i quatre finals.

La disposició addicional primera explicita la inclusió de la regulació de l'Ordre, a excepció del que preveu l'article 10.4, dins de les normes d'ordenació i disciplina, condició que és necessària per estendre la competència del Banc d'Espanya en la supervisió i adopció de mesures correctores sobre aquestes.

La disposició addicional segona estableix la compatibilitat en el lliurament simultani de l'estat de comissions relatiu als comptes de pagament i de l'enviament anual de la resta de la informació de comissions i despeses del conjunt dels serveis que l'entitat proporciona, la qual cosa racionalitza i abarateix per a l'entitat els processos de lliurament d'informació sense reduir el nivell d'informació que rep el client.

La disposició addicional tercera faculta el Banc d'Espanya, com a autoritat nacional competent per a la supervisió dels establiments financers de crèdit, per establir i modificar les normes de comptabilitat i els models a què s'han de subjectar els estats financers dels establiments financers de crèdit, així com els estats financers consolidats.

La disposició addicional quarta preveu la realització d'un informe d'avaluació pel Ministeri d'Economia i Empresa en el termini de 12 mesos des de l'entrada en vigor de l'Ordre.

Les disposicions finals primera i segona estableixen, respectivament, el títol competencial i la incorporació parcial al nostre ordenament jurídic de dret de la Unió Europea.

La disposició final tercera permet al Banc d'Espanya establir les particularitats que puguin resultar necessàries per a la plena aplicació del règim que aquesta Ordre estableix. Finalment, la disposició final quarta estableix l'entrada en vigor.

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, exigeix que les normes responguin als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència.

Quant als principis de necessitat, aquesta Ordre és l'instrument òptim per portar a terme la transposició parcial en rang reglamentari de la Directiva 2014/92/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la comparabilitat de les comissions connexes als comptes de pagament, el trasllat de comptes de pagament i l'accés a comptes de pagament bàsics.

En relació amb el principi d'eficiència, aquesta Ordre no imposa cap càrrega administrativa addicional que no sigui estrictament necessària per donar compliment a les obligacions que es deriven del Reial decret llei que desplega.

Pel que fa al principi de proporcionalitat, aquesta Ordre el compleix, i manté un equilibri entre el nivell de protecció dels clients bancaris i la necessitat de proporcionar un marc legal adequat i àgil.

El principi de seguretat jurídica queda reforçat amb aquesta Ordre, atès que, respectant el principi de jerarquia normativa, fa el desplegament de la regulació que estableix el Reial decret llei.

En aplicació del principi de transparència, tant en la fase de consulta pública com en la d'audiència pública, els interessats han tingut accés tant al document de suport com al projecte que articula el lloc web del Ministeri d'Economia i Empresa. En tots dos procediments s'han rebut nombroses observacions que s'han tingut en compte en l'elaboració d'aquest text.

Aquesta Ordre es dicta en ús de les habilitacions que confereixen expressament a la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa els articles 9.2, 10.1, 13.6 i 19.2.h) del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, i l'article 13.2 de la Llei 5/2015, de 27 d'abril, de foment del finançament empresarial.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, disposo:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Ordre té per objecte establir les disposicions de desplegament del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, de comptes de pagament bàsics, trasllat de comptes de pagament i comparabilitat de comissions, relatives a les comissions màximes, la publicitat, la informació i determinats aspectes del règim dels comptes de pagament bàsics, el procediment aplicable als trasllats de comptes de pagament a proveïdors de serveis de pagament a Espanya, i la facilitació d'obertura transfronterera de comptes de pagament en un altre Estat membre de la Unió Europea, així com l'establiment dels requisits addicionals dels llocs web de comparació de comissions de comptes de pagament.

2. Als efectes d'aquesta Ordre ministerial, de conformitat amb el que estableix el Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, s'entén per compte de pagament un compte obert a nom d'un o diversos usuaris de serveis de pagament i utilitzat en l'execució d'operacions de pagament. No té la consideració de compte de pagament l'instrument l'objectiu del qual sigui reflectir la comptabilitat dels ingressos a termini fix en els comptes d'estalvi; els comptes de targeta de crèdit, en què els fons s'abonen únicament amb la finalitat exclusiva de pagar el crèdit de la targeta; els préstecs o crèdits, tinguin o no una garantia real, o els comptes de diners electrònics.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. El capítol II s'aplica a les entitats de crèdit que ofereixin comptes de pagament a Espanya a persones físiques que actuïn amb un propòsit aliè a la seva activitat comercial, empresarial, ofici o professió.

2. El capítol III s'aplica als proveïdors de serveis de pagament que ofereixin comptes de pagament a Espanya a persones físiques que actuïn amb un propòsit aliè a la seva activitat comercial, empresarial, ofici o professió.

3. El capítol IV s'aplica a qualsevol persona física o jurídica que vulgui establir un lloc web que permeti comparar les comissions que apliquen els proveïdors de serveis de pagament.

CAPÍTOL II

Serveis, comissions màximes, publicitat i informació dels comptes de pagament bàsics

Article 3. Utilització dels serveis del compte de pagament bàsic.

La utilització dels comptes de pagament bàsics pels clients ha de respondre als principis de bona fe i ús raonable, i no poden emparar:

- a) la utilització de serveis de pagament que per la seva freqüència, la seva naturalesa o les seves característiques siguin ostensiblement diferents dels que corresponen a un client, ni
- b) el seu ús per a finalitats professionals diferents de les que corresponen a un consumidor.

Article 4. Comissions o despeses màximes.

1. Per la prestació de la totalitat dels serveis inclosos en el compte de pagament bàsic l'entitat no pot cobrar cap comissió, ni repercutir costos o carregar despeses al client, llevat del que aquest article preveu.

2. L'entitat pot cobrar mensualment al client una comissió màxima, única i conjunta no superior a 3 euros per la prestació dels serveis següents:

- a) obertura, utilització i tancament de compte.
- b) dipòsit de fons en efectiu en euros.
- c) retirades de diners en efectiu en euros a les oficines o als caixers automàtics de l'entitat situats a Espanya o a altres estats membres de la Unió Europea.
- d) operacions de pagament mitjançant una targeta de dèbit o prepagament, inclosos els pagaments en línia en la Unió Europea.
- e) fins a 120 operacions de pagament anuals en euros dins de la Unió Europea consistents en pagaments realitzats en execució de càrrecs domiciliats i transferències, inclosos els pagaments realitzats en execució d'ordres de transferència permanents, a les oficines de l'entitat i mitjançant els serveis en línia de l'entitat de crèdit quan aquesta en tingui.

3. Les comissions o despeses per les operacions que excedeixin de cadascuna de les quanties que assenyalava l'apartat 2.e) no poden ser superiors en còmput anual a les comissions o despeses mitjanes que apliqui l'entitat per a cada tipus d'operació. Aquestes comissions o despeses mitjanes han de ser publicades pel Banc d'Espanya trimestralment.

4. El Banc d'Espanya pot actualitzar cada 2 anys la comissió màxima mensual que assenyalava l'apartat 2, d'acord amb l'evolució dels criteris que estableix l'article 9.3 del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, al llarg del període esmentat.

5. L'entitat pot repercutir al client les comissions o despeses que hagi de satisfer a una tercera entitat com a conseqüència del que preveu la disposició addicional segona del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera.

Article 5. Execució del contracte de compte de pagament bàsic.

1. El compte de pagament bàsic s'ha de subjectar al règim que preveu el contracte subscrit entre l'entitat i el client, dins del marc normatiu que preveuen el Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, aquesta Ordre, el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i les seves normes de desplegament, i la resta de les normes que siguin aplicables.

2. L'entitat ha de sotmetre l'obertura i operativa del compte de pagament bàsic a la normativa, les polítiques i els procediments de l'entitat que li siguin aplicables de conformitat amb la normativa de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Article 6. *Subjecció al sistema de resolució de litigis en l'àmbit financer.*

La negativa per part de l'entitat a l'obertura d'un compte de pagament bàsic, la seva cancel·lació injustificada o qualsevol controvèrsia sorgida en relació amb un compte de pagament bàsic pot ser objecte de reclamació per part del client de conformitat amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum.

Article 7. *Ús de la terminologia normalitzada en serveis de comptes de pagament.*

Els termes i les definicions utilitzats en la informació general i contractual respecte dels serveis que recullen l'article 4.2 d'aquesta Ordre i el 8.1 del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, s'han d'adaptar a la terminologia normalitzada que, d'acord amb l'article 15 del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, ha de publicar i mantenir actualitzada el Banc d'Espanya.

Article 8. *Informació general sobre els serveis de compte de pagament bàsic.*

1. Les entitats de crèdit que ofereixin comptes de pagament han d'aprovar, executar i avaluar l'impacte de procediments específics orientats al coneixement del compte de pagament bàsic i les seves condicions per part dels seus clients o clients potencials. En particular, han de donar a conèixer gratuïtament a tots els seus establiments oberts al públic, almenys al tauler d'anuncis d'aquests, als seus llocs web, i als altres canals de distribució des dels quals s'ofereixi informació de productes bancaris dirigits a persones físiques que actuïn amb un propòsit aliè a la seva activitat comercial, empresarial, ofici o professió, l'existència i la manera de contractació del compte de pagament bàsic, els seus serveis mínims, les condicions i les comissions que s'apliquen als serveis esmentats. En particular, han de facilitar, almenys, la informació i assistència següents sobre aquest, relatiu al producte «*compte de pagament bàsic*»:

- a) l'existència dels comptes de pagament bàsics, així com el dret que té qualsevol client potencial que no tingui un altre compte de pagament a Espanya en què es prestin els serveis que assenyalava l'article 8 del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre, a obtenir, en les condicions que estableixen el Reial decret llei esmentat i aquesta Ordre, els serveis associats a un compte de pagament bàsic;
- b) les característiques i la descripció de cadascun dels serveis que inclou el compte de pagament bàsic.
- c) que per disposar del compte de pagament bàsic no és obligatori adquirir altres productes o serveis de l'entitat;
- d) les comissions que són aplicables de conformitat amb l'article 4.2;
- e) el procediment a seguir per a l'obertura d'un compte de pagament bàsic, incloent, en particular, la informació i documentació a presentar; i
- f) la possibilitat del client d'utilitzar el sistema de resolució alternativa de controvèrsies o litigis, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei 7/2017, de 2 de novembre.

2. Els procediments assenyalats a l'apartat anterior han d'incloure mesures específiques orientades al coneixement del compte de pagament bàsic per part dels consumidors vulnerables, amb residència mòbil o que no disposen de compte bancari i, especialment, les condicions més avantatjoses en matèria de comissions que s'estableixin en desplegament de l'article 9.4 del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre.

CAPÍTOL III

Trasllat de comptes de pagament

Article 9. *Sol·licitud d'inici del procediment per a la prestació del servei de trasllat de compte de pagament.*

1. El servei de trasllat de compte de pagament entre diferents proveïdors de serveis de pagament que operin a Espanya, o dins del mateix proveïdor, ha de ser iniciat pel proveïdor de serveis de pagament receptor a petició expressa del client i té caràcter gratuït per a aquest i per al proveïdor de serveis de pagament receptor. En cas que hi hagi dos o més titulars del compte de pagament, l'inici del servei de trasllat ha de ser sol·licitat expressament per tots ells.

2. El proveïdor de serveis de pagament ha de posar a disposició dels clients un formulari de sol·licitud de trasllat de compte de pagament en què s'inclougui, almenys, la informació general següent:

a) les funcions dels proveïdors de serveis de pagament transmissor i receptor, respectivament, en cada fase del procés de trasllat de compte, segons el que especifiquen els articles 10, 11 i 12;

b) el termini màxim de realització de les diferents fases;

c) les condicions que el client pot establir per a l'execució del trasllat de compte;

d) qualsevol informació que se sol·liciti al client, i

e) els procediments alternatius de resolució de litigis que preveu la disposició addicional primera de la Llei 7/2017, de 2 de novembre.

Aquest formulari ha d'estar disponible a totes les oficines del proveïdor de serveis de pagament i al seu lloc web per a la seva descàrrega, de manera visible en l'espai destinat a particulars, i s'ha de proporcionar als clients en paper o en un altre suport durador de manera gratuïta amb petició prèvia.

A més, els proveïdors de serveis de pagament que prestin serveis a través de mitjans telemàtics han d'establir els mecanismes necessaris perquè el procediment de trasllat de compte de pagament es pugui completar de manera no presencial.

3. El formulari de sol·licitud a emplenar pel client ha de recollir:

a) la data d'execució a partir de la qual les ordres permanents de transferència i els càrrecs domiciliats s'han d'efectuar amb càrrec al compte de pagament obert o mantingut en el proveïdor de serveis de pagament receptor que ha de ser posterior en, almenys, sis dies hàbils a la data en què es faci lliurament al proveïdor de serveis de pagament receptor del formulari, emplenat degudament per tots els titulars;

b) quines de les accions que preveuen els articles 10 i 11 ha de fer el proveïdor de serveis de pagament receptor i el transmissor, respectivament;

c) les transferències entrants, les ordres permanents de transferència de crèdits i les ordres de domiciliació de càrrecs a les quals s'hagi d'aplicar el trasllat;

d) si s'ha de cancel·lar o no el compte objecte de trasllat, així com els mitjans de pagament, productes i serveis associats a aquest, si s'escau.

Article 10. *Accions del proveïdor de serveis de pagament receptor.*

1. En el termini de dos dies hàbils a comptar de la recepció de la sol·licitud del servei de trasllat de compte de pagament, el proveïdor de serveis de pagament receptor ha de sol·licitar al proveïdor de serveis de pagament transmissor que porti a terme les accions següents, d'acord amb les instruccions rebudes del client:

a) la transmissió al proveïdor de serveis de pagament receptor, i al client quan aquest ho hagi sol·licitat expressament, d'una llista que reculli les ordres permanents de transferència existents i la informació disponible sobre les ordres de domiciliació de càrrecs objecte de trasllat;

b) la transmissió al proveïdor de serveis de pagament receptor, i al client, quan aquest així ho sol·liciti expressament, de la informació disponible sobre les transferències entrants periòdiques i els càrrecs domiciliats emesos pel creditor executats amb càrrec al compte de pagament del client en els 13 mesos precedents;

c) quan el proveïdor de serveis de pagament transmissor no disposi d'un sistema automàtic de reenviament de les transferències entrants i els càrrecs domiciliats al compte de pagament que el client tingui obert en el proveïdor de serveis de pagament receptor, el cessament de l'acceptació dels càrrecs domiciliats i les transferències entrants amb efecte a partir de la data que l'autorització especifica;

d) la cancel·lació de les ordres permanents amb efecte a partir de la data especificada en l'autorització;

e) la transferència de tot el saldo creditor romanent al compte de pagament que el client tingui obert o que obri en el proveïdor de serveis de pagament receptor en la data especificada pel client, i

f) el tancament del compte de pagament del client en el proveïdor de serveis de pagament transmissor en la data que, si s'escau, el client hagi especificat, així com els mitjans de pagament, productes i serveis associats a aquest, si s'escau, una vegada completat el procés de trasllat.

2. En un termini de cinc dies hàbils des de la recepció de la informació sol·licitada al proveïdor de serveis de pagament transmissor a què es refereix l'apartat 1, el proveïdor de serveis de pagament receptor ha de portar a terme les accions següents, si estan indicades en la sol·licitud del client i de la manera que s'hi especifiqui, sempre que la informació facilitada pel proveïdor de serveis de pagament transmissor ho permeti:

a) l'establiment de les ordres permanents de transferència sol·licitades pel client i l'execució d'aquestes amb efecte a partir de la data que especifica l'autorització;

b) la realització dels preparatius necessaris per a l'acceptació dels càrrecs domiciliats i la seva acceptació pròpiament dita amb efectes a partir de la data especificada en l'autorització;

c) quan sigui procedent, la facilitació d'informació als clients sobre els seus drets en virtut de l'article 5.3.d) del Reglament (UE) núm. 260/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, pel qual s'estableixen requisits tècnics i empresarials per a les transferències i els càrrecs domiciliats en euros, i es modifica el Reglament (CE) núm. 924/2009;

d) la comunicació, als ordenants especificats en l'autorització que efectuïn transferències entrants periòdiques en el compte de pagament d'un client, de les dades del compte de pagament d'aquest últim en el proveïdor de serveis de pagament receptor, i la transmissió als ordenants d'una còpia de l'autorització del client. Si el proveïdor de serveis de pagament receptor no disposa de tota la informació necessària per informar l'ordenant, ha de demanar al client o al proveïdor de serveis de pagament transmissor que li faciliti la informació que falta;

e) la comunicació, als beneficiaris especificats en l'autorització i que utilitzin un càrrec domiciliat per cobrar fons amb càrrec al compte de pagament del client, de les dades del compte de pagament d'aquest últim en el proveïdor de serveis de pagament receptor i de la data a partir de la qual els càrrecs domiciliats s'han de cobrar amb càrrec a aquest compte de pagament, així com la transmissió als beneficiaris d'una còpia de l'autorització del client. Si el proveïdor de serveis de pagament receptor no disposa de tota la informació necessària per informar el beneficiari, ha de demanar al client o al proveïdor de serveis de pagament transmissor que li faciliti la informació que falta.

3. Quan el client decideixi proporcionar ell mateix la informació a què es refereixen les lletres d) i e) de l'apartat anterior als ordenants o als beneficiaris, en lloc de donar una autorització específica d'acord amb l'article 9 al proveïdor de serveis de pagament receptor perquè ho faci, el proveïdor de serveis de pagament receptor ha de lliurar al client els models de carta que recullin les dades del compte de pagament i la data d'inici que s'especifiqui en l'autorització dins del termini que indica el paràgraf primer de l'apartat 2.

4. Una vegada rebuda la comunicació que assenyala la lletra e) de l'apartat 2, correspon als beneficiaris de càrrecs domiciliaris realitzar de forma immediata les gestions necessàries per assentar el canvi de compte de pagament del client en les ordres successives. El proveïdor de serveis de pagament receptor no és responsable dels perjudicis derivats del retard o la falta de realització d'aquestes gestions ni, en particular, del manteniment del càrrec en el compte el trasllat del qual es va sol·licitar. En tot cas, el client pot reclamar al beneficiari, en l'àmbit de la normativa de protecció a consumidors i usuaris aplicable, les despeses o comissions que se li cobrin com a conseqüència de l'incompliment de les obligacions del beneficiari.

Article 11. *Accions del proveïdor de serveis de pagament transmissor.*

1. Una vegada que rebí la sol·licitud del proveïdor de serveis de pagament receptor, en un termini màxim de cinc dies hàbils el proveïdor de serveis de pagament transmissor ha de portar a terme les accions següents, de conformitat amb les instruccions del client:

a) l'enviament al proveïdor de serveis de pagament receptor de la informació que indica l'article 10.1 lletres a) i b);

b) quan el proveïdor de serveis de pagament transmissor no disposi d'un sistema automàtic de reenviament de les transferències entrants i els càrrecs domiciliats al compte de pagament que el client tingui obert o obri en el proveïdor de serveis de pagament receptor, el cessament de l'acceptació de les transferències entrants i dels càrrecs domiciliats en relació amb el compte esmentat amb efectes a partir de la data especificada en l'autorització. En aquest cas, el proveïdor de serveis de pagament transmissor ha d'informar l'ordenant i el beneficiari de la raó per la qual no accepta l'operació de pagament;

c) la cancel·lació de les ordres permanents amb efectes a partir de la data especificada en l'autorització;

d) la transferència de qualsevol saldo creditor romanent del compte de pagament objecte de trasllat al compte de pagament que el client tingui obert o obri el proveïdor de serveis de pagament receptor en la data especificada en l'autorització;

e) sense perjudici del que preveu l'article 32 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, el tancament del compte de pagament en la data especificada en l'autorització, si el client no té obligacions pendents amb càrrec a aquest compte de pagament i sempre que s'hagin completat les accions que enumeren les lletres a), b) i d) d'aquest apartat. El proveïdor de serveis de pagament ha d'informar immediatament el client quan les obligacions pendents esmentades impedeixin el tancament del seu compte de pagament.

2. Sense perjudici del que disposa l'article 40.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, el proveïdor de serveis de pagament transmissor no pot bloquejar els instruments de pagament abans de la data especificada en l'autorització del client, de manera que la prestació de serveis de pagament al client no estigui interrompuda durant la prestació del servei de trasllat.

Article 12. *Facilitació d'obertura transfronterera de compte per als clients.*

1. El proveïdor de serveis de pagament al qual un client amb un compte de pagament obert li comuniqui que desitja obrir un compte de pagament en un altre proveïdor de serveis de pagament situat en un altre Estat membre de la Unió, li ha de lliurar gratuïtament una llista de la totalitat de les ordres permanents de transferència vigents i les ordres de domiciliació de càrrecs domiciliats emeses pel deutor, si s'escau, i de les transferències periòdiques entrants i els càrrecs domiciliats carregats en el compte de pagament del client, tot això en els tretze mesos precedents.

2. A més, de conformitat amb el que disposa el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre:

a) si així ho sol·licita expressament el client, el proveïdor de serveis de pagament ha de transferir el saldo creditor romanent del compte de pagament al compte de pagament

que aquell tingui obert o obri en el nou proveïdor de serveis de pagament, sempre que la sol·licitud inclogui l'IBAN corresponent.

b) si el client no té obligacions pendents amb càrrec a aquest compte de pagament i així ho sol·licita, el proveïdor de serveis de pagament on el client tingui obert el compte de pagament ha de procedir a la resolució del contracte marc del compte de pagament. El proveïdor de serveis de pagament ha d'informar immediatament el client quan les obligacions pendents impedeixin el tancament del seu compte de pagament.

El proveïdor de serveis de pagament ha de donar compliment al que disposa aquest apartat en la data especificada pel client, sempre que sigui almenys sis dies hàbils després que el proveïdor de serveis de pagament rebi la sol·licitud del client, excepte si hi ha un altre acord mutu entre les parts.

CAPÍTOL IV

Requisits addicionals dels llocs web de comparació

Article 13. *Requisits.*

1. A l'objecte d'assegurar un adequat nivell d'independència, objectivitat, veracitat i transparència, cada lloc web que permeti comparar les comissions percebudes pels serveis prestats pels proveïdors de serveis de pagament, es comparin associats a altres productes financers o no, ha de complir els requisits següents, a més dels que preveu l'article 19 del Reial decret llei 19/2017, de 24 de novembre:

a) disposar de polítiques i procediments escrits que garanteixin el compliment dels requisits que assenyala el paràgraf anterior, incloent, almenys, la informació següent:

- 1r els criteris utilitzats per a la selecció i comparació de productes;
- 2n els proveïdors de serveis de pagament sobre els quals s'ofereixen productes i, si s'escau, la relació contractual amb aquests, amb els seus intermediaris o representants;
- 3r si la relació amb els proveïdors de serveis de pagament és o no remunerada i, si ho és, la naturalesa de la remuneració;
- 4t si el preu, les comissions i les condicions que figuren estan o no garantits, i
- 5è la freqüència d'actualització de la informació oferta;

b) els llocs web han de mostrar la informació de manera que la prevalença d'algun dels productes o l'ordre en què s'hagin publicat no respongui exclusivament a interessos comercials o a la seva relació comercial amb alguna altra persona o entitat;

c) quan un proveïdor de serveis de pagament retribueixi el lloc web o pagui per publicitat en aquest, aquesta retribució no ha de ser el motiu principal pel qual els productes d'aquest proveïdor de serveis de pagament apareguin en els resultats;

d) quan entre els resultats de la comparació s'inclogui qualsevol publicitat, aquesta ha d'indicar de manera clara i visible per al client que es tracta d'un anunci, inserint per a això el logotip consistent en la paraula «Anunci» en un requadre i amb lletres vermelles immediatament abans de la denominació del producte o servei; i

e) tota la publicitat que portin a terme els llocs web de comparació ha de ser clara, objectiva i no enganyosa;

2. Els requisits que preveu l'article 19 del Reial decret llei, juntament amb els que assenyala l'apartat anterior, han de formar part de les especificacions tècniques per a la determinació dels termes concrets de la declaració responsable que el Banc d'Espanya ha d'establir en l'exercici de les seves funcions, el compliment continuat del qual ha de verificar el Banc d'Espanya.

Disposició addicional primera. *Normes d'ordenació i disciplina.*

Les disposicions que conté aquesta Ordre ministerial, a excepció del que preveu l'article 10.4, tenen la consideració de normes d'ordenació i disciplina.

Disposició addicional segona. *Lliurament de l'estat de comissions.*

L'estat de comissions que preveu l'article 17 del Reial decret llei es pot lliurar als clients conjuntament amb la comunicació que preveu l'article 8.4 de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris, però no de forma unificada, de manera que no perdi per això la seva pròpia identitat.

Disposició addicional tercera. *Normes de comptabilitat dels establiments financers de crèdit.*

1. Correspon al Banc d'Espanya, com a autoritat nacional competent per a la supervisió dels establiments financers de crèdit, la facultat d'establir i modificar les normes de comptabilitat i els models a què s'han d'ajustar els estats financers, de caràcter públic i reservat, en tots dos casos tant individuals com consolidats, dels establiments financers de crèdit, inclosos els híbrids, amb les especificacions que el mateix Banc d'Espanya es determinin, disposant la freqüència i el detall amb què les dades corresponents han de ser subministrades i fer-se públiques amb caràcter general pels mateixos establiments financers de crèdit. En l'ús d'aquesta facultat no hi ha d'haver més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i anàlegs per a les diverses categories d'entitats.

2. Per a l'establiment i modificació de les normes de comptabilitat i models del balanç i el compte de resultats públics, és preceptiva la consulta prèvia a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, que s'ha d'evacuar en el termini de quinze dies hàbils a partir de la seva recepció.

3. Al que no prevegi expressament aquesta disposició final li és aplicable l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 31 de març de 1989 per la qual es faculta el Banc d'Espanya per establir i modificar les normes comptables de les entitats de crèdit.

Disposició addicional quarta. *Informe d'avaluació.*

En el termini de 12 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre ministerial, el Ministeri d'Economia i Empresa ha de dur a terme un informe en què s'avaluï l'ús realitzat pels consumidors dels comptes de pagament bàsics i la conveniència d'estendre l'obligació de prestar el servei esmentat a un altre tipus de proveïdors de serveis de pagament diferents de les entitats de crèdit, sempre que puguin prestar els serveis de pagament que exigeix la Directiva 2014/92/UE.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre ministerial es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta ordre ministerial s'incorpora parcialment a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2014/92/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la comparabilitat de les comissions connexes als comptes de pagament, el trasllat de comptes de pagament i l'accés a comptes de pagament bàsics.

Disposició final tercera. *Habilitació al Banc d'Espanya.*

S'habilita el Banc d'Espanya per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i execució d'aquesta Ordre.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre ministerial entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de febrer de 2019.–La ministra d'Economia i Empresa, Nadia Calviño Santamaría.